

РЕШЕНИЕ

№ 6173

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 07.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2206** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Д. Р. Дю Т., гражданка на Ю., чрез адв.В. К. срещу Решение №40 от 24.01.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация, с което е прието за установено, че по отношение на жалбоподателката не е осъществена дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37, ал.1 на ЗЗДискр. по признак гражданство от лицата : „Уни Кредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. М. и А. Т. – изпълнителни директори; И. Т. и И. Г. – служители на „Уни Кредит Булбанк“ АД. С Определение №2401 от 05.03.2024 г. жалбата е оставена без движение поради невнасяне на ДТ и са дадени указания за внасяне на същата и уточняване на жалбата. С молба от 14.03.2024 г. са представени доказателства за внесена държавна такса и е уточнено, че жалбата е насрочена срещу Решение №40 от 24.01.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация, с което е прието за установено, че по отношение на жалбоподателката не е осъществена дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37, ал.1 на ЗЗДискр. по признак гражданство от лицата : „Уни Кредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. М. и А. Т. – изпълнителни директори.

С оглед на това следва да се приеме, че Решение №40 от 24.01.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация е влязло в законна сила по отношение на частите, в които е прието, че И. Т. и И. Г. – служители на „Уни Кредит Булбанк“ АД не са осъществили по отношение на Д. Р. Дю Т., гражданка на Ю. дискриминация по смисъла на чл.4,

ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37, ал.1 на ЗЗДискр. по признак гражданство.

Жалбата се поддържа в съдебно заседание от жалбоподателката чрез процесуалния представител адв.К., излагат се аргументи за отмяна на оспореното решение и се претендират разноски по делото.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация, редовно призована не изпраща представител, взема становище по делото, в което излага аргументи за отхвърляне на жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Уни Кредит Булбанк“ АД редовно призована, не се представлява. Постъпило е становище от процесуалните представители, в което се излагат аргументи за потвърждаване решението на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/.

Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалване.

В конкретния случай от представената по делото административна преписка се установява следното :

Производството по преписка № 16/2022 г. е образувано с Разпореждане № 454/21.01.2022 г. на председателя на Комисията за защита от дискриминация (КЗД) по инициативен документ с вх. № 12-11-333/09.02.2022 г. и допълнение с вх. № 44-00-4215/23.12.2022 г. по описа на КЗД, подадени от Д. Р. Дю Т., чрез адв. В. К. срещу „Уникредит Булбанк“ АД, И. Г. и И. Т..

Предвид оплакванията за дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак „гражданство“ по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация, както и Претенция за нарушение на права по Глава втора, раздел III, чл. 37 от ЗЗДискр., преписка № 16/2022 г. е разпределена за разглеждане от Трети специализиран постоянен разширен заседателен състав.

В инициативния документ с вх. № 44-00-4058/09.12.2021 г. Д. Р. Дю Т., чрез адв. В. К., сочи, че е гражданка на Ю., с постоянно пребиваване в България. Омъжена за българин - кардиохирург с практика в Ю., преподаващ и в университета^: П., като живеели с дъщеря си в С., която учела. Уточнява, че имала обствен бизнес, през регистрирано дружество и при спазваекою всички закони на Република България. От началото на годината била подготвяна покупко-продажба на недвижим имот, която по различни причини била отложена няколко пъти и накрая извършена за 08.11.2021 г. Продавачите били италиански граждани. Те поискали продажната цена бъде преведена по техни сметки в У. Кредит Б. . Условие за потвърждаване на сделката било отразяване на постъпилите суми по техните сметки. За изпълнението на това условие, 15 дни по-рано, Д. Р. Дю Т. провела разговори с консултант от У. Кредит Б. в офиса на [улица], като обяснила целта и попълнила всички искани документи, за които отбелязва, че били „повече отколкото при откриване на нова сметка“. След това прехвърлила средства от други банки по личната си сметка в евро в У. Кредит Б. , в която Д. Р. Дю Т. имала две сметки от 2018 г. /долари и евро/ без кредити, запори и проблеми с банката, и/или с която и да е институция. След като получила уверение, че дължимите от нея суми ще бъдат преведени при докупката на имота, на 08.11.2021 г. към 11.30 часа - когато приключила сделката, Д. Р. Дю Т., адвокат В. К., който бил нейн преводач, продавачите и брокера по сделката, установили в клона на У. Кредит Б. на [улица] от служителя И. Г., че в банковата система нямало данни за Д. Р. Дю Т., въпреки че вече била подучила и попълнила бележки за преводите. Д. Р. Дю Т.

обяснила, че дала всички необходими данни на друг служител в друг клон на банката. Възникнал спор за това дали банката поддържа информацията за своите клиенти, достъпна до всички свои клонове. И. Г. насочила към управителя на клон - И. Т. за изясняване на проблема.

В този момент И. Т. водела телефонен разговор, който продължил десет минути. След него тя приела Д. Р. Дю Т. и след нов телефонен разговор заявила, че платежните били представени на контролен орган за становище до половин час. На въпрос от страна на жалбоподателя защо трябва да се одобряват, И. Т. обяснила, че при този размер - два превода по около 100 000 евро - била необходима оторизация. Към 13 часа все още липсвала оторизация, както се проверявали сметките на платеща и получателите на сумите. Жалбоподателят посочва, че същите били проверени от служител на банката, в присъствието на италианските продавачи, още преди да се изготвят платежните нареждания. Д. Р. Дю Тоа поискала изясняване какво значел изразът, че била рисков клиент, който бил употребен. Посочва, че била помолена да изчака „още около час, когато щяло да има решение, тъй като контролният орган бил в обедна почивка“. Подчертава, че бил уговорен срок от нотариуса до 14.00 за потвърждение и забавянето поставяло в риск сделката, както и че били оставени „други, които явно бяха на дистанционно управление, само да отбиват въпросите ни, без да вършат каквото и да било“. Пояснява, че през това време, адвокат В. К. опитал да изясни проблема с други служители, които потвърдили, че става дума за обедна почивка и евентуално за проблеми с гражданството на платеща. Допълва, че гражданството ѝ не било обсъждано като проблем при разговорите при захранването на сметката. Тази информация и това отношение наранили жалбоподателя, доколкото уронили достойнството ѝ пред продавачите, засегнали личното ѝ самоусещане. Заявява, че се почувствала „като престъпник, който е имал наглостта да си открие сметка в У. Б. АД, а след това е поискал да разполага със средствата си“.

Отбелязва, че в 14.00 часа проблемите не били решени, като И. Г. обяснила, че било необходимо подаване на молби за закриване на всички сметки на жалбоподателя, за да бъде осъществен преводът.

Д. Р. Дю Т. отказала да направи това и настояла за превода „или поне да ми обяснят за какво става дума и къде е проблемът“. В отговор и било обяснено, че „това и е съобщено отгоре, но че не можела да ни каже защо“, както и че „сме били объркали сметката на продавачите и сме дали една и съща“. Уточнява, че „тази констатация била направена близо 2 часа след като сме дали нарежданията“. Адвокат В. К. обяснил, че продавачите са брат и сестра и имат една и сметка в България като всеки един е титуляр, по отношение на което жалбоподателката сочи, че било потвърдено от служител в същия клон по-рано, а „жената пак не беше разбрала и не беше кликнула на сметката на продавачите за да види тази информация“. Уточнява, че управителката отново казала, „че ще чакаме, че съм рисков клиент /без обяснения защо/, и че нищо не може да направи, защото нищо не зависи от нея“, като „просто повдигна рамене“, когато жалбоподателят посочила, че забавянето може да навреди на сделката.

Подчертава, че към 14.30 нарежданията били обработени и сделката потвърдена пред нотариуса „само благодарение на личната уговорка с адвоката ми“. Така плащането „отнело 3 часа и много нерви“. Отбелязва, че след потвърдението била задължена да закрие сметката си, като изтегли наличностите с обяснението, че била рисков клиент.

Наред с това от нея било поискано на другия ден и да закрие и доларовата си сметка, което Д. Р. Дю Т. отказала да направи. Посочва, че служителите в банката на всяко

ниво били некомпетентни и демонстрирали обидно отношение към клиентите на банката. Освен това банкови разпоредби противоречели на нормалната практика „не само в Европа, но и света“. Счита, че не била налице законоустановена предпоставка, предвидена в Наредба № 3 от 18 април 2018 г, за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, която да ограничава извършването на основна операция с платежна сметка по смисъла на чл. 73т от Закона за платежните услуги и платежните системи.

Поисканото закриване на банкови сметки също не отговаряло на нито едно законоустановено или договорно условие, като не била налице нито една от предпоставките, изброени в чл. 44 от Общите условия на „У. кредит Б.“ АД за откриване, обслужване и закриване на банкови сметки на физически лица. Така банката, чрез своите служители на различни нива, демонстрирала неподходящо отношение към свои клиенти, което нарушило правата на жалбоподателя като потребител, като банката осъществила действия в разрез с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност по смисъла на Закона за защита на потребителите.

Подчертава, че не ѝ било обяснено кога, как и защо станала рисков клиент. Счита, че спрямо нея била осъществена дискриминация по национален признак. Сочи, че потребителите, пребиваващи законно в Европейския съюз, не можело да бъдат обект на дискриминация от страна на банките въз основа на тяхната националност или местопребиваване, нито на друго основание, като реферира към Хартата на основните права на Европейския съюз.

Сочи нарушение правилата свързани с достъпа до платежни системи, инкорпирани в Закона за платежните услуги и платежните системи. Д. Р. Дю Т. подчертава статута на постоянно пребиваваща на територията на страната, като счита, че по отношение на нея е налице пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал.1 от Закона за защита от дискриминация, извършена от служители на „Уни Кредит Булбанк“ АД

Моли Комисията да образува производство и да установи дали е налице нарушение по Закона за защита от дискриминация от страна на „Уни Кредит Булбанк“ АД.

Получено е допълнение с вх. № 44-00-4215/23.12.2022 г. Д. Р. Дю Т., чрез адв. В. К., в което уточнява, че преводът на парична сума от банковата сметка на жалбоподателя в „Уни Кредит Булбанк“ АД до посочена от нея банкова сметка на трето лице бил извършен при неблагоприятни условия по смисъла на чл. 37, ал. 1 от Закона защита от дискриминация.

Посочва, че извършването на банковата услуга било поставено пред дискриминационни изисквания като одобрение на платежните нареждания от контролен орган на „Уни Кредит Булбанк“ АД и закриване на всички сметки, притежание на жалбоподателката. Такива изисквания обаче нито един нормативен акт в областта на платежните услуги не налагал.

Счита, че те били продиктувани от гражданството на ползвателя на услугата, като гражданка на Република Ю. А.. Служителите на банката не отчели, че Д. Р. Дю Т. притежава удостоверение за постоянно пребиваване, единен идентификационен номер, както и че работела с „У. Кредит Б.“ от 2018 г., когато в тази банка открила свои лични банкови сметки. Подчертава, че уведомила банката 15 дни по-рано за намеренията си, като тогава служители я уверили, че проблем с транзакцията нямало да има.

Освен това извършването на посочената услуга в стандартна ситуация отнемала

минути, а в случая трябвало да изминат три часа (от 11:30 до 14:30 ч.), за да бъде извършен преводът като по този начин; банката застрашила вписването на договора за покупко-продажба в регистрите на Служба по вписванията - [населено място], тъй като нотариусът, пред когото бил подписан Договорът, изчаквал потвърждение от купувачите, че са получили покупната цена на имота, преди да представи за вписване договора пред съдия по вписванията.

Отбелязва, че била определена за рисков клиент, без служители на банката да обяснят какво означава този израз, който тя възприела като обида, както и въз основа на какви доказателства тя била квалифицирана по този начин.

Допълва, че поведението на служителите било в грубо противоречие с професионалната етика, доколкото било демонстрирано незаинтересовано и обидно отношение към жалбоподателката и нейното желание да се разпорежи със собствените си парични средства по личната си банкова сметка, както и че била принудена неоснователно да чака повече от три часа да бъде извършена услуга, която в нормални условия отнемала минути. Освен това били използвани обидни изрази по отношение на нея пред трети лица. Така „рисков клиент“ бил термин, внушаващ, че жалбоподателката извършила нарушение/престъпление, без реално това да се било случило.

Счита, че бил направен опит да бъде принудена да прекрати договора си с банката като закрие своите банкови сметки, като изискването било поставено като условие за извършване на банковият превод, което допълнително унизило жалбоподателката.

Счита, че била пряко дискриминирана от „Уни Кредит Булбанк“ АД по признак гражданство, като банката в пълно противоречие с банковото законодателство поставила пред жалбоподателката дискриминационни изисквания с оглед нейното гражданство, въпреки че тя законно пребивавала на територията на страната.

В развилото се производство пред КЗД ответната страна „Уни Кредит Булбанк“ АД оспорила подадената жалба като неоснователна.

Сочело се, че основна цел на „Уни Кредит Булбанк“ АД било прилагането на високи стандарти в предоставяните от институцията продукти и услуги, както и в стриктното спазване на всички национални и международни изисквания в областта на борбата с изпирането на пари и прилагането на финансовите санкции. Отбелязвало се, че на база на Директива (ЕС) 2018/843 и направените във връзка с нея законодателни промени в Закона за мерките срещу изпирането на пари в Република България през 2019 „Уни Кредит Булбанк“ АД въвело стриктни изисквания при изготвяне на оценката на риска. Така се; преценявали видът, степента и обемът на прилаганите мерки за комплексна проверка на клиента определяне рисков профил, чрез оценка на рисковете от установяването на делово взаимоотношение с клиента. Част от мерките за превенция съгласно Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) включвали комплексна проверка на клиентите, събиране, изготвяне и съхранение на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП, с цел оценка на риска от изпиране на пари. Мерките били задължителни за кредитните институции с дейност на територията на Република България, по смисъла на Закона за кредитните институции. Банката считала, че по отношение на жалбоподателката не било приложено неблагоприятно третиране нито по признак „гражданство“, нито по какъвто и да било дискриминационен признак .

КЗД е приела, че безспорно се установило, че жалбоподателката Д. Р. Дю

Т. е титуляр на две разплащателни сметки, открити при У. Б. АД през октомври 2018 г. Установило се в производството, че в изпълнение на задължения по Закона за мерките срещу изпирането на пари и Правилника за неговото прилагане, при прилагане на мерките за превенция на изпирането на пари, от „Уни Кредит Булбанк“ АД е извършена оценка на рисковете по реда Раздел 1 от ЗМИП за встъпване в нови или за продължаване на вече установени делови взаимоотношения с клиенти. КЗД приела за установено, че от страна на „Уни Кредит Булбанк“ АД са приложени мерки за разширена комплексна проверка в хода на деловите взаимоотношения с жалбоподателката Д. Ш. Дю Т. и предвид предоставените данни, документи и информация в резултат на проведени анализи банката е класифицирала Д. Р. Дю Т. като лице със значително висока степенна риск, предвид което е взето решение за преустановяване на деловите взаимоотношения с жалбоподателката съобразно предвидвиденото основание в раздел V от „Общи условия за откриване, обслужване и закриване на банкови сметки на физически лица и за предоставяне на платежни услуги и инструменти“ на Банката и Закона за платежните услуги и платежните системи .

Било прието за безспорно ,че жалбоподателката е уведомена с писмо № 0911-08-003999, с двумесечно предизвестие за прекратяване на договорните отношения с Банката, както и , че при последвало посещение на Д. Р. Дю Т. във филиал на Банката на 08.11.2021 г. за извършване на банкрва услуга - превод на парична сума от банкова сметка на жалбоподателката до посочена от нея банкова сметка на трето лице от служителите са предприети действия за извършване на необходимите проверки съвместно с компетентните структури в банката след което приключване, наредените преводи били изпълнени, а сметките на жалбоподателката закрити.

Разпитан бил и свидетел на жалбоподателката в хода на производството пред КЗД.

При така установените факти в хода на административното производство, Комисия за защита от дискриминация приела, че „Уни Кредит Булбанк“ АД е действала при съобразно регулаторните си задължения по Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП), Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпиране на пари (ППЗМИП), Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ), и Вътрешни правила на „У. Кредит Б.“ в България за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма (Правилата), които политики и правила са валидни за всички нейни клиенти, независимо тяхното гражданство или националност и преследват законосъобразна цел с оглед контрола и

предотвратяване изпиране на пари и финасиране на тероризма. Било прието, че използването и прилагането на установените правила изключва каквато и да било възможност за особено индивидуално отношение към конкретно физическо лице по субективни причини, тъй като Законът не прави разлика между местни и чуждестранни лица.

. Допълнително се сочело, че според разпитания свидетел банковите служители са обслужили жалбоподателката като твърдяното забавяне, било в рамките на приемливото, (като съобразно спецификата на банковата дейност такова забавяне, се наблюдава в нередки случаи и в други филиали на други търговски банки), като единственият дискомфорт е бил породен от споменатото забавяне при извършване на проверките от служители във филиала на Банката, поради което се е наложило клиентите – жалбоподателката и продавачите да прекарат повече време във филиала.

С оглед на горното КЗД е приела, че в случая по преписката не са събрани доказателства, свързани с гражданството на жалбоподателката, с които да се обоснове причинно следствена връзка между тази характеристика и отношението към жалбоподателката. Ето защо и е установено, че „Уникредит Булбанк“ АД не е осъществена дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на § 1. т. 1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37 ал.1 от на ЗЗДискр. по признак „гражданство“. Идентични констатации били направени по отношение на банковите служители И. Т. и И. Г..

Сочените факти съдът намира за безспорно установени от наличната по делото административна преписка. Същите не са оспорени от страните, а се интерпретират различно от тях.

При така установените факти съдът счита следното :

Съдът след като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл. 146 АПК, преценява следното: На първо място, обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл. 65, т. 5 във вр. чл. 48 ЗЗДискр. На проведеното на 12.10.2023 г. заседание присъстват всички членове от Трети специализиран състав, като на основание чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр., решението е взето с единодушие и е подписано от членовете на заседателния състав, без да е налице особено мнение. Съдът приема, че не съществува предпоставката за отмяна на атакувания акт – липса на компетентност на административния орган по смисъла на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146, т. 1 от АПК.

На второ място, оспореното решение е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно

разпоредбите на чл. 65 - чл. 66 от ЗЗДискр. във вр. чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004 г. по дело № ТР-4/2002 г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава и посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес. Ето защо, съдът приема, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт – неспазване на законоустановената форма по смисъла на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Съгласно чл. 50, т. 1 ЗЗДискр. производството пред КЗД започва по жалба на физически лица, от което право се е възползвала жалбоподателката Д. Р. Дю Т.. Спазени са разпоредбите на чл. 51, чл. 52 и чл. 54 ЗЗДискр., проведена е процедура по проучване, като на страните е предоставена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали и да организират защитната си теза. За изясняване на обективната истина са проведени няколко открити заседания при съобразяване с основните принципи на процеса, гарантиращи равенството на страните в производството, тяхното активно участие, вкл. и при събирането на доказателства /чл. 8, чл. 34 и следващите от АПК/. Страните в производството са изслушани, насочени са към помирителна процедура, като им е предоставена възможност да обективират своите доказателствени искания и да изразят становище по доказателствата на

на срещната страна.

Действително осъществилата се фактическа обстановка е изведена безпротиворечиво и е подведена под релевантния материален закон, като Комисията е отграничила предмета на спора и се е произнесла с оспорения акт дали е налице нарушение на антидискриминационното законодателство.

На основание чл. 64, ал. 1 от закона, резултатите от производството са обективирани в атакуваното решение, подписано от членовете на състава, присъствали на проведеното на 12.10.2023 г. заседание. Видно от горепосочените дати на приключване на производството и на произнасяне на решението, се констатира, че 14-дневният срок по чл. 63, ал. 3 ЗЗДискр. не е спазен. Настоящият съдебен състав следва да уточни, че сроковете по глава четвърта, раздел първи от ЗЗДискр. "Производство пред Комисията за защита от дискриминация" имат инструктивен характер, като срокът за обжалването започва да тече не от датата на последното проведено заседание пред КЗД, а от датата, на която жалбоподателят е получил препис на решението. Произнасянето от ответника след изтичането на срока по чл. 63, ал. 3 не съставлява процесуално нарушение със съществен характер, което да опорочи формираното воляизявление.

Задължение на КЗД е въз основа на изложените в жалбата обстоятелства да определи предмета на проучването, страните в административното производство, на които по реда на чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр. да даде възможност за запознаване със събраните по преписката материали. Впоследствие страните имат право да участват в заседанието, което се провежда на основание чл. 60 ЗЗДискр. От събраните по преписката доказателства се установява, че в производството пред административния орган процесуалните действия на страните са съобразени с разпределената доказателствена тежест. Най-общо, не е налице основание за отмяна на административния акт по смисъла на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146, т. 3 от АПК във връзка с разпоредбите на глава четвърта, раздел първи от ЗЗДискр.

На четвърто място, съдът констатира, че не е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във вр. чл. 146, т. 4 от АПК-противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци.

Съгласно § 1, т. 7 във връзка с т. 8 от ДР във връзка с чл. 4, ал. 2 и ал. 3 на ЗЗДискр "неблагоприятно третиране" е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно

лице спрямо друго въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица, което следва да бъде извършено "на основата на признаците по чл. 4, ал. 1" /"действителното, настояще или минало, или предполагаемо наличие на един или повече от тези признаци у дискриминираното лице или у лице, с което то е свързано, или се предполага, че е свързано, когато тази връзка е причина за дискриминацията"/. За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъде посочено лице сравнител, поставено в по-благоприятни условия от жалбоподателя на базата на признаците по ал. 1 на чл. 4 от закона /чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр/.

Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактическия състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя спрямо "друго лице при сравними сходни обстоятелства". В конкретния случай, липсва лице за сравнение, с което е било постъпено по-благоприятно и не е прието за рисков клиент при идентични факти.

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр, "в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен". "В производството по установяване на дискриминация, за да възникне за отговорния за твърдяното нарушение на принципа на равно третиране задължение да доказва - пълно и главно, неговото спазване, е необходимо лицето, което твърди, че е дискриминирано да докаже наличието на факти, които дават основание да се направи обосновано предположение за вероятно осъществяване на неравно третиране поради защитен признак. Т. е. необходимо е да съществуват доказателства, които са достатъчна индиция, че между съпоставимите лица, които са и които не са носители на защитения признак е налице неравенство, за да може да се презумира, че именно защитения признак е причината за неравенството" /Решение № 11111 от 30.08.2012 г. по адм. дело № 5665/2011 г., VII отд. на ВАС на РБ/.

Основните възражения на жалбоподателката касаят неполучаване на уведомлението, с което е прието че следва да се прекратят отношенията между нея и банката, както и че „Уни Кредит Булбанк“ АД неправилно е приело, че тя е рисков клиент. Тези обстоятелства, наред с отношението на банковите служители са нейните аргументи за осъществена

дискриминация по признак гражданство.

Настоящата съдебна инстанция счита, че на тези оплаквания и аргументи е даден подробен отговор от КЗД в процесното решение. Изложените от ответника аргументи напълно се споделят от настоящия съдебен състав. От наличните по административното производство доказателства не може да се направи извод, че вътрешните правила на банката поставят в неравноправно положение физически лица, които не са български граждани.

На следващо място следва да се посочи, че КЗД няма правомощията да обсъжда по същество дали е законосъобразно решението на „Уни Кредит Булбанк“ АД да приеме Д. Р. Дю Т. за рисков клиент. Съгласно разпоредбата на чл.108, ал.6, т.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, компетентна да осъществи подобен контрол е БНБ. Ето защо непроизнасянето по същество относно този въпрос от КЗД е правилно, тъй като в противен случай с оглед на сочената разпоредба такова произнасяне би било нищожно.

Доколкото са установени и подробно анализирани всички факти по случая, съдът счита че правилно е прието от КЗД, че не е доказано наличието на дискриминация по признак гражданство и правилно е приложен материалния закон.

На пето място, съгласно чл. 146, т. 5 АПК оспорването на административните актове с осъществява и при несъответствие с целта на закона. Съгласно чл. 2 от ЗЗДискр целта на закона е да осигури на всяко лице правото на равенство пред закон; равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот; ефективна защита срещу дискриминацията. Ефективната защита срещу дискриминация би се осъществила само при условие, че е установено безпротиворечиво наличието на дискриминация на някой от защитените признаци по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, което не е изпълнено в настоящия случай.

С оглед изложеното дотук, съдът счита че оспореното процесното Решение №40 от 24.01.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация, в частта му, в която е прието за установено, че по отношение на жалбоподателката не е осъществена дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37, ал.1 на ЗЗДискр. по признак гражданство „Уни Кредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. М. и А. Т. – изпълнителни директори е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, във вр. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане

на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева
Предвид гореизложеното съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Р. Дю Т., гражданка на Ю., чрез адв.В. К. срещу Решение №40 от 24.01.2024 г. на Комисия за защита от дискриминация, с което е прието за установено, че по отношение на жалбоподателката не е осъществена дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр., нарушение на §1, т.1 от ДР на ЗЗДискр. и чл.37, ал.1 на ЗЗДискр. по признак гражданство от „Уни Кредит Булбанк“ АД, представлявано от Ц. М. и А. Т. – изпълнителни директори.

ОСЪЖДА Д. Р. Дю Т., гражданка на Ю., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисия за защита от дискриминация сумата от 100.00 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на препис.

СЪДИЯ: